

[Thorkil Kristensen.]

løst af en mere permanent ordning, der bedst muligt varetager hensynet til den investering, som er så vigtig for vor produktions effektivitet i de kommende år. Udvalget havde ikke sluttet sit arbejde ved regeringsskiftet; jeg går ud fra, at der vil blive nedsat et folketingsudvalg til behandling af det lovforslag, jeg i dag fremsætter, og i dette udvalg vil vi så bede om oplysninger om, hvordan det går med det pågældende arbejde. Det er jo meget vigtigt, ikke mindst for det tilfælde, at det skulle gå, som den højtærede finansminister talte om i sin finanslovtale forleden, at der kommer et økonomisk nedslag; i så fald er det jo ønskeligt, at man kan stimulere investeringen, både for at give beskæftigelse og for at styrke vort erhvervslivs konkurrenceevne. Det gælder da om snarest muligt at få passende bestemmelser på dette område.

Det andet punkt, jeg vil nævne, hvor bestemmelserne var af en rent foreløbig karakter, er bestemmelserne vedrørende beskattningen af kooperative virksomheder af enhver art. På dette område blev der som bekendt gennemført en nyordning for nogle få år siden, såvidt jeg husker, i 1948. Det var dengang forudsætningen, at denne nyordning, der byggede på et nyt princip, skulle betragtes som et forsøg. Det, der var formålet med en nyordning på dette område, måtte være, såvidt det i praksis lod sig gøre, at tilvejebringe lighed i beskattningen mellem kooperative virksomheder på den ene side og private virksomheder af samme art og størrelse på den anden side. Det var det mål, man stilede imod — og jeg kan i den henseende henvise til den tale, jeg dengang holdt som venstres ordfører i salen — men man kunne naturligvis ikke på forhånd vide, hvordan en sådan nyordning ville virke, og det var derfor tanken, at man nu skulle vente nogle år og se, hvordan det nye system virkede, og derefter skulle det overvejes, om man havde opnået den tilstræbte lighed, eller i hvilken grad man havde opnået den, og om der på dette grundlag var anledning til at foretage en revision.

Med henblik herpå nedsatte den tidligere regering — i fjor tror jeg det var — et embedsmandsudvalg, bestående af to embedsmænd fra finansministeriet og een fra

indenrigsministeriet, til at foretage en undersøgelse af det rent faktiske forløb på dette område, således at man kunne have et materiale, når spørgsmålet om revision skal tages op. Desværre har vi siden måttet benytte de tre embedsmænd meget til forberedelse af det her foreliggende lovforslag, og de var derfor ikke færdige ved regeringsskiftet. Siden da har vi jo ikke kunnet følge dette arbejde, men jeg går ud fra, at vi i det kommende udvalg kan høre nærmere derom og derefter tage spørgsmålet op til overvejelse.

Den tredje bestemmelse, der var af en foreløbig karakter, drejer sig om selve skalaen for indkomstskatten. Det er klart, at den endelige skala først kan fastlægges, når den dag kommer, da vi endeligt kan vedtage en ny statsindkomstskattelov — og det vil jo sikkert vare længe endnu. Derfor var det for så vidt vanskeligt i et lovforslag overhovedet at indsætte en skala, fordi vi ikke kendte de forudsætninger, under hvilke denne skala skulle gælde. Vi valgte derfor også her det rent neutrale at indsætte en skala, der i det store og hele svarede til den fordeling på indkomstgrupperne, som var gældende på det tidspunkt, da lovforslaget blev fremsat. Jeg vil gerne have lov til at understrege dette, da der jo senere har været nogen agitation i forbindelse med dette spørgsmål, idet man har angrebet os for denne skala. Jeg gør opmærksom på, at kort efter at lovforslaget var fremsat, blev der gennemført visse ændringer i den gældende statsindkomstskat for indeværende finansår, og derfor er der en vis afvigelse mellem den her foreslåede skala og den, der gælder i dag; men den svarer stort set til den, der var gældende, da forslaget blev fremsat.

Det er imidlertid ikke praktisk — og heller ikke rimeligt — at føre en debat på grundlag af et sådant rent foreløbigt talmateriale, som forslagsstillerne selv har betegnet som en blot foreløbig skala, der skal stå, indtil vi virkelig kan drøfte den endelige. Og der er navnlig to forudsætninger, som skal være opfyldt, før vi kan drøfte den endelige skala. Den første er, at vi kender noget til statens udgiftspolitik i de kommende år. Til syvende og sidst er jo det vigtigste spørgsmål, når talen er om skatterne, hvor store de skal være, og det beror